

Преподобнѣйшій-ать архимандритъ Германъ:

« Споредъ благоразумно-то доказателство на преосвященнѣйшій-ать митрополитъ Дерконскій касателно за отсъствіе-то на нѣгово блаженство патріарха Іерусалимскій, мыслимъ че святый-ать великый Соборъ има свята длъжность да помоли нѣгово божествѣннѣйше всесвятѣйшество да са отговори на писмо-то на иѣгово блаженство: и съ почитаніе предлагамъ това на великый-ать Соборъ най-наче за да са направи напoмнюваніе за онова соборно писмо, което, както каза всесвятѣйшій-ать патріархъ Іоакимъ, вдига всяко подозрѣніе върху мнѣніе-то на Іерусалимска-та църква за несогласіе съ святый-ать тойзи великъ Соборъ по тоя въпросъ; кога на противъ ясно са вижда че пълно и точно съгласіе владѣе още отъ преди и особено отъ 1869 насамъ. »

Всесвятѣйшій-ать вселенски патріархъ Антимъ рече:

« Трѣба да даде мнѣніе-то си святый-ать великый Соборъ ако е нужно да отговориме на нѣгово блаженство. »

Святый-ать Синодъ едногласно каза:

« Одобряваме да стане отговоръ. »

Преосвященнѣйшій-ать митрополитъ Дерконскій:

« Ако одобрявате нека са прочете писмо-то на всесвятѣйшій-ать патріархъ бывший Константинополскій Антима. »

Блаженнѣйшій-ать патріархъ Антиохійскій:

« Да, да. »

Писаръ-ать взема писмо-то, което той часъ прочете и на което содержаніе-то е слѣдующе-то: